

References.

1. Sulima, N., Hutsul, T., Borovyk, N. (2024). «Formation of resource potential of agricultural enterprises in conditions of innovative development». *Ekonomika ta suspil'stvo*. № 63. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-63-47>.
2. Zamlyns'kyj, V.A., Voloshyna, O.V., Stepanenko, S.V. (2024). «Accounting policy and economic security in the enterprise management system». *Ukrains'kyj zhurnal prykladnoi ekonomiky ta tekhniky*. Vol. 9. № 1. pp. 56–61. DOI: <https://doi.org/10.36887/2415-8453-2024-1-9>.
3. Zhuk, V.M., Zamlyns'kyj, V.A., Diachenko O.V. (2023). «The role of accounting in the development of economic science». *Ekonomichni nauky*. № 3. pp. 29–33. Available at: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2023-318-3-4>.
4. Sakun, A.Zh. (2022). «Accounting policy in the enterprise management system and its legal support». *Ahrosvit*. № 5–6. pp. 50–55.
5. Chyzhevs'ka, L.V., Polischuk, I.R., Sarhan, S.S. (2022). «Accounting policy as a tool for managing the financial results of an enterprise». *Problemy teorii ta metodologii bukhhalters'koho obliku, kontroliu i analizu*. № 3(53). oo. 34–40. Available at: <https://pbo.ztu.edu.ua/article/view/273471>.
6. Yaremenko, I.J. (2022). «Accounting and analytical support as a tool for managing the economic development of an enterprise». *Problemy suchasnykh transformatsij. Seriya: ekonomika ta upravlinnia*. № 6. DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5738-2022-6-09-02>.
7. Zdyrko, N.H. (2024). «Formation of accounting information for effective management of dairy cattle breeding costs». *Efektynna ekonomika*. № 8. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.8.2>.
8. Pro bukhhalters'kyj oblik ta finansovu zvitnist' v Ukraini: Zakon Ukrainy. (1999). [On Accounting and Financial Reporting in Ukraine: Law of Ukraine]. № 996-XIV dated July 16, 1999. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>.
9. Accounting Policies, Changes in Accounting Estimates and Errors. URL: <https://www.ifrs.org/content/dam/ifrs/publications/pdf-standards/english/issued/part-a/ias-8-accounting-policies-changes-in-accounting-estimates-and-errors.pdf?bypass=on>
10. Pro zatverdzhennia Natsional'noho polozhennia (standartu) bukhhalters'koho obliku 1 «Zahal'ni vymohy do finansovoi zvitnosti»: nakaz Ministerstva finansiv Ukrainy. (2013). [On approval of the National Accounting Regulation (Standard) 1 “General Requirements for Financial Reporting”: Order of the Ministry of Finance of Ukraine]. № 73 dated February 7, 2013. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>.
11. Tkachenko, O.O., Yanko, O.I. (2023). «The essence of the accounting policy of the enterprise under the condition of harmonization of the accounting and reporting system». *Ekonomika ta suspil'stvo*. № 57. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-57-134>.
12. Fields, T.D., Lys, T.Z., Vincent, L. (2001). Empirical Research on Accounting Choice». *Journal of Accounting and Economics*. Vol. 31. № 1–3. pp. 255–307. DOI: [https://doi.org/10.1016/S0165-4101\(01\)00028-3](https://doi.org/10.1016/S0165-4101(01)00028-3).
13. Laux, V., Ray, K. (2020). «Effects of Accounting Conservatism on Investment Efficiency and Innovation». *Journal of Accounting and Economics*. Vol. 70. № 1. pp. 101249.

Abstract.

Ryzhikova N, Perevozova I, Melnychenko O., Tsupak V. Modeling accounting policy in the context of production potential and innovative development of an enterprise.

The article examines the theoretical and methodological foundations of modeling an enterprise's accounting policy in the context of developing its production potential and innovative activity. It is established that, in business practice, accounting policy is often perceived primarily as a formal regulation of accounting procedures, while its potential as a strategic management tool remains underutilized. The paper analyzes scientific approaches to the formation of enterprise accounting policy and identifies its role within the system of information support for managing production potential. The results of studies by Ukrainian scholars regarding the use of accounting policy as an instrument for resource management, strengthening the economic security of enterprises, and ensuring the effectiveness of financial results are summarized. During the research, normative and positive approaches to the formation of enterprise accounting policy were analyzed. It was determined that the normative approach focuses on ensuring the reliability and comparability of financial reporting in accordance with established accounting standards, while the positive approach focuses on studying the real determinants that influence management decisions regarding the selection of accounting methods. The relationship between accounting policy, financial reporting, investment processes, and an enterprise's innovative activity is substantiated. A conceptual approach to modeling the impact of accounting policy on the development of production potential and innovative activity is proposed. It is determined that an enterprise's production potential is formed by a combination of resources and production capabilities, including fixed assets, technological resources, labor potential, and organizational competencies. The article proposes a step-by-step approach to modeling enterprise accounting policy. This approach includes identifying the components of production potential, determining accounting instruments to reflect them, aligning accounting policy with the enterprise's investment and innovation strategy, developing a system of analytical indicators to assess resource efficiency, and integrating financial and management accounting. It has been proven that aligning accounting methods with key production efficiency indicators increases the analytical value of financial information and supports more substantiated strategic decision-making.

Keywords: accounting policy; production potential of an enterprise; innovative development; financial reporting; management accounting; financial accounting; investment activity; accounting and analytical support; accounting policy modeling.

Стаття надійшла до редакції 12.08.2025 р.

Бібліографічний опис статті:

Рижикова Н.І., Перевозова І.В., Мельниченко О.В., Цюпак В.П. Моделювання облікової політики у фокусі виробничого потенціалу та інноваційного розвитку підприємства. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 4. С. 145–148.

Ryzhikova N, Perevozova I, Melnychenko O., Tsupak V. Modeling accounting policy in the context of production potential and innovative development of an enterprise. *Actual problems of innovative economy and law*. 2025. No. 4, pp. 145–148.

УДК: 351.86:004.056.5]:327.5; JEL classification: H11, H83, D83

DOI: <https://doi.org/10.36887/2524-0455-2025-4-33>

ЗУБЧИК Олег Анатолійович, доктор наук з державного управління, доцент, професор кафедри державного управління, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, <https://orcid.org/0000-0001-6480-409X>
ГРИЦАЙ Роман Олексійович, аспірант кафедри державного управління, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, <https://orcid.org/0009-0007-4914-3749>

ФУНКЦІОНАЛЬНА КОНВЕРГЕНТНІСТЬ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ СЕМАНТИЧНИМ ЗАГРОЗАМ

Зубчик О.А., Грицай Р.О. Функціональна конвергентність суб'єктів публічного управління в системі протидії семантичним загрозам.

У статті здійснено комплексний аналіз теоретико-методологічних засад функціонування системи публічного управління в умовах інтенсивних семантичних воєн та виокремлено системні деструктивні чинники впливу на когнітивний простір України. Надано критичний аналіз позитивним аспектам та існуючим функціональним лакунам у процесах інституційної взаємодії суб'єктів владних повноважень (РНБО, Мінцифри, МКП), а також визначено вимоги та фактори, що детермінують швидкість і якість управлінського реагування на гібридні загрози. Обґрунтовано, що на архітектуру державного управління впливає не лише внутрішній комунікаційний дискурс, а й експансивні стратегії зовнішньої пропаганди, спрямовані на делегітимацію публічної влади. Подано авторські пропозиції щодо вдосконалення державної стратегії шляхом впровадження принципу функціональної конвергентності. Встановлено, що під час формування безпечових механізмів органи публічної влади повинні забезпечувати перехід від фрагментарного реагування до нормативно-протокольної детермінації управлінських реакцій, що дозволяє мінімізувати стратегічну невизначеність. Означено, що суть конвергентної взаємодії полягає у створенні Єдиного аналітико-прогностичного контуру, який забезпечує інституційну цілісність та адаптацію державного апарату до динамічних змін у семантичному середовищі. Досягнення цих завдань можливе шляхом впровадження епістемічної інтеграції аналітичних підрозділів, розбудови національної інфраструктури моніторингу комунікаційних ризиків, забезпечення еромологічної стійкості державних інституцій через синхронізацію їхніх темпоральних ритмів із темпами сучасних когнітивних загроз. Досліджено розвиток стратегічних комунікацій як інструменту захисту інформаційного суверенітету, що передбачає

«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА» № 4 / 2025

Всеукраїнський науковий журнал

створення умов для формування суспільної резильєнтності, уточнення понятійно-категоріального апарату та оптимізацію координаційних механізмів між цивільними та безпековими секторами публічного управління.

Ключові слова: інформаційний суверенітет, функціональна конвергентність, семантичні загрози, когнітивний простір, архітектура державного управління, дромологічна стійкість, аналітико-прогностичний контур, стратегічні комунікації.

Постановка проблеми у загальному вигляді.

Сучасний розвиток глобального інформаційного суспільства супроводжується зростанням гібридних загроз, у межах яких семантична війна стає ключовим інструментом деструктивного впливу. На відміну від традиційних інформаційних операцій, сучасні атаки спрямовані на деформацію когнітивного простору та підрив архітектури державного управління, що вимагає переосмислення моделей реагування. Ієрархічні структури публічної влади часто виявляються інертними перед динамікою мережових загроз. Безпека медіапростору України забезпечується широким колом суб'єктів, однак відсутність єдиного аналітико-прогностичного контуру та наявність управлінських лакун зумовлюють фрагментарність державної політики. Це актуалізує потребу у впровадженні принципу функціональної конвергентності, що передбачає глибоку інтеграцію спроможностей органів влади для забезпечення інституційної цілісності держави.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичне підґрунтя протидії семантичним загрозам формується на перехідній публічного управління, національної безпеки та стратегічних комунікацій. Аналіз наукових джерел дозволяє виокремити два основні напрями: міжнародний досвід країн НАТО та ЄС [13–16] і вітчизняні напрацювання [1–5; 6; 10–12; 17; 18].

У західному дискурсі домінують концепції «всеосяжної оборони» та стратегічної резильєнтності, а також моделі Whole-of-Government, що інтегрують цивільні й військові спроможності. Значний внесок у розроблення архітектури когнітивного захисту зробили Центри передового досвіду НАТО, які підкреслюють важливість залучення приватного сектору та громадянського суспільства [13–16]. Особливо показовим є досвід Балтії та Фінляндії, де конвергентність забезпечується міжвідомчими групами та спільними протоколами реагування.

В українській науці питання інформаційної безпеки традиційно розглядалися крізь призму нормативно-правового регулювання та діяльності спецслужб [4; 7]. Після початку повномасштабної агресії акцент змістився на стратегічні комунікації та інституційну цілісність [13–16]. Дослідження діяльності Центру протидії дезінформації при РНБО та Центру стратегічних комунікацій при МКІП засвідчують наявність координації, проте свідчать про відсутність механізмів глибокої інтеграції їхніх функцій. Це зумовлює збереження фрагментарності державної політики.

Отже, невирішеною залишається потреба у створенні цілісної моделі взаємодії, здатної трансформувати розрізнені інституційні зусилля в єдиний аналітико-прогностичний контур державного управління.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування та розроблення концептуальної моделі функціональної конвергентності суб'єктів публічного управління як базової умови підвищення ефективності державної стратегії протидії семантичним загрозам та захисту когнітивного простору України. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання, як розкриття управлінської сутності поняття «функціональна конвергентність» у контексті сучасної науки публічного управління та адміністрування; ідентифікація ключових суб'єктів владних повноважень, залучених до реалізації безпеки в комунікаційній сфері, та аналіз існуючих розривів в їхній взаємодії; формулювання засад формування єдиного аналітико-прогностичного контуру як інструменту подолання фрагментарності державних рішень; пропозиції алгоритму переходу від ієрархічної координації до конвергентної моделі управління, яка

забезпечує інституційну цілісність системи національної безпеки в її семантичному вимірі.

Виклад основного матеріалу дослідження. У сучасній науці публічного управління категорія «координація» традиційно розглядається як процес узгодження дій різних суб'єктів для досягнення спільної мети [16]. Проте в умовах динамічних семантичних війн класична міжвідомча координація постає перед проблемою «відомчого егоїзму» та бюрократичних затримок, що є критичним для національної безпеки. На основі аналізу архітектури державного управління нами запропоновано впровадження принципу функціональної конвергентності. Під функціональною конвергентністю суб'єктів публічного управління в системі протидії семантичним загрозам слід розуміти процес глибокої інтеграції інституційних спроможностей, аналітичних ресурсів та управлінських протоколів різних органів влади, що забезпечує їхню здатність діяти як єдиний адаптивний механізм у когнітивному просторі. На відміну від стандартної взаємодії, конвергентність передбачає синергію компетенцій (злиття експертних знань безпекових структур із комунікаційним інструментарієм цивільних інституцій); єдність семантичного поля (коли відбувається формування спільних для всієї державної вертикалі стратегічних наративів, що передбачає виключення суперечливості офіційних повідомлень); технологічну конвергенцію (відбувається використання спільних цифрових платформ для моніторингу та аналізу великих даних, що дозволяє виявляти загрози на етапі їх зародження). Такий підхід дозволяє трансформувати державну стратегію з реактивної моделі «відповіді на інциденти» у проактивну модель формування стійкого когнітивного середовища [3]. Конвергентність у цьому контексті виступає як вища форма інституційної організації, де межі між відомствами стають проникними для інформаційних потоків, але непорушними для виконання специфічних державних функцій.

Ефективність державної стратегії протидії семантичним загрозам безпосередньо детермінована якістю взаємодії ключових суб'єктів публічного управління. На сучасному етапі в Україні сформовано розгалужену, проте функціонально фрагментовану інституційну структуру, де провідні ролі розподілені між Радою національної безпеки і оборони України (РНБО), Міністерством цифрової трансформації (Мінцифра) та Міністерством культури та стратегічних комунікацій (МКІП) [6; 9]. Кожен із зазначених суб'єктів володіє специфічними інструментарієм, проте аналіз їхньої діяльності дозволяє ідентифікувати низку управлінських «луків». Зокрема, наявна інституційна розрізненість та дублювання функцій. Центр протидії дезінформації (при РНБО) та Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки (при МКІП) часто опрацьовують ідентичні кейси семантичних атак. Це неодмінно призводить до нерационального використання аналітичного ресурсу та затримок у формуванні єдиної державної позиції. Відсутність чітко детермінованої «точки збору» інформації створює умови для управлінського вакууму в критичні моменти ескалації. Крім того, присутній технологічний розрив у координації, адже Мінцифра володіє інструментарієм алгоритмічного моніторингу та взаємодії з компаніями сектору Big Tech, проте ці ресурси не завжди інтегровані в оперативну діяльність безпекових структур. Це породжує ситуацію, коли технологічна ідентифікація загрози відбувається швидше, ніж її семантичне спростування або правове реагування та немає єдиного семантичного наративу. МКІП зосереджено на культурно-просвітницькому компоненті, тоді як безпекові органи – на блокуванні та санкціях. Без функціональної конвергентності ці заходи залишаються реактивними. Когнітивний простір

суспільства заповнюється ворожими симулякрами через відсутність цілісної архітектури «випереджального інформування» [5].

Ідентифіковані проблеми підтверджують, що існуюча модель базується на ієрархічній координації, яка є занадто повільною для умов сучасної гібридної війни. Це актуалізує потребу в розробці аналітико-прогностичного контуру, який би дозволив синхронізувати зусилля зазначених суб'єктів у режимі реального часу, перетворюючи їх із розрізнених відомств на конвергентну систему публічного управління.

Подолання виявлених управлінських розривів потребує переходу до якісно нової архітектури державного реагування, основою якої має стати авторська модель Єдиного аналітико-прогностичного контуру (ЄАПК) (рис. 1). У межах нашого дослідження ЄАПК розглядається як інтегрована цифрова та організаційна екосистема. Вона забезпечує безперервний цикл

«ідентифікація – аналіз – прогнозування – нейтралізація» семантичних загроз у режимі реального часу.

Розглянемо кожен з цих рівнів. Рівень 1 – це рівень поточного моніторингу та семантичного аудиту. На цьому рівні відбувається використання інструментарію великих даних та алгоритмів штучного інтелекту (компетенція Мінцифри) для виявлення аномальних сплесків активності у медіапросторі та когнітивних вразливостей цільових аудиторій. Рівень 2 – це рівень стратегічної експертизи та нарративного проектування. Це спільна робота аналітичних груп РНБО та МКІП щодо деконструкції ворожих смислів та формування проактивного державного нарративу, що усуває можливість виникнення «інформаційного вакууму». Рівень 3 – це рівень оперативного реагування та координації. Це юридичне та комунікаційне супроводження прийнятих рішень, яке реалізується через систему функціональної конвергентності, де кожен суб'єкт діє в межах спільних протоколів.

Рис. 1. Архітектура ЄАПК. Джерело: розробка авторів

Алгоритм конвергентної взаємодії, на відміну від традиційних бюрократичних процедур, передбачає горизонтальний обмін даними без потреби у багаторівневих ієрархічних погодженнях. Ключовими етапами цього алгоритму є автоматизована фіксація загрози (технологічний тригер), миттєва верифікація через єдину базу знань (семантичний фільтр), паралельна розробка заходів протидії (цифрове блокування, правове реагування та комунікаційна нейтралізація), оцінка ефективності проведеної операції з подальшою корекцією стратегічних планів.

Впровадження цієї моделі дозволяє досягти інституційної цілісності [13–16], де державний апарат працює не як сукупність відомств, а як цілісна інтелектуальна система захисту інформаційного суверенітету. Це мінімізує вплив «людського чинника» на швидкість прийняття рішень та забезпечує високу адаптивність системи публічного управління до новітніх форм когнітивної агресії [2].

Обґрунтування архітектури Єдиного аналітико-прогностичного контуру (ЄАПК) потребує детермінації нової управлінської парадигми, що базується на теорії складності та мережецентричності. В умовах ескалації семантичних війн традиційна лінійна модель управління «команда-контроль» вичерпує свій адаптивний потенціал. Запропонована нами функціональна конвергентність розглядається як інструментальне втілення концепції «Jointness» (спільності), де стратегічний результат досягається не сумою зусиль окремих відомств, а виникненням емерджентних властивостей системи.

З позицій публічного управління, конвергентність суб'єктів у семантичній сфері базується на трьох фундаментальних засадах, а саме: 1) епістемічна інтеграція; 2) динамічна спроможність; 3) дромологічна стійкість через нормативно-протокольну детермінацію.

Отже, формування єдиного когнітивного поля між аналітиками різних структур нівелює ризики «тунельного мислення», коли безпекові органи бачать лише технічну загрозу, а комунікаційні – лише медійний резонанс. Конвергентність забезпечує цілісне бачення архітектури державного управління як живого організму, що потребує семантичного захисту. Система публічного

управління миттєво перекоординує внутрішні ресурси залежно від характеру експансії. Якщо атака спрямована на підрив довіри до фінансових інституцій, алгоритм конвергентної взаємодії автоматично залучає ресурси НБУ та Мінфіну до безпекового контуру РНБО без додаткових бюрократичних ітерацій. Враховуючи постулати дромології [13], де швидкість виступає як критичний ресурс і одночасно чинник вразливості публічного управління, конвергентна модель передбачає перехід від дискретного прийняття рішень до заздалегідь визначених сценаріїв реагування. Нормативно-протокольна детермінація управлінських реакцій [2] на типові сценарії семантичної агресії дозволяє випередити «логіку швидкості» ворожих операцій. Це усуває суб'єктивізм та «управлінські лакуни», забезпечуючи безперервність державного суверенітету в цифровому вимірі через синхронізацію темпоральних ритмів державних інституцій із темпами сучасних когнітивних загроз.

Таким чином, функціональна конвергентність виступає як онтологічна відповідь на виклики гібридності, трансформуючи державний апарат у гнучку, інтелектуальну екосистему, здатну не лише віддзеркалювати удари, а й превентивно моделювати безпечне майбутнє в когнітивному просторі.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У дослідженні концептуалізовано феномен функціональної конвергентності як вищу форму інституційної взаємодії, що забезпечує глибоку інтеграцію спроможностей суб'єктів публічного управління та формування єдиного захисного контуру в когнітивному просторі. На відміну від традиційної координації, конвергентність створює емерджентний ефект, підвищуючи адаптивність державного управління до нелінійних семантичних загроз. Виявлено ключові управлінські розриви сучасної системи реагування України, зокрема функціональну розрізненість між безпековими та комунікаційними інституціями. Їхнє подолання можливе через синхронізацію темпоральних ритмів відомств і усунення дублювання аналітичних функцій.

Запропоновано модель Єдиного аналітико-прогностичного контуру (ЄАПК) та алгоритм конвергентної

взаємодії, які забезпечують нормативно-протокольну детермінацію управлінських реакцій і дромологічну стійкість держави – здатність випереджати швидкість розгортання семантичних атак та мінімізувати суб'єктивізм у прийнятті рішень. Перехід до конвергентної моделі є системною відповіддю на виклики гібридності та трансформує архітектуру державного управління в інтелектуальну екосистему, здатну гарантувати інформаційні

суверенітет і когнітивну безпеку в умовах стратегічної невизначеності.

Перспективи подальших досліджень полягають у розробленні конкретних показників (КРІ) ефективності функціональної конвергентності суб'єктів публічного управління та деталізації нормативно-правових протоколів взаємодії органів влади з приватним технологічним сектором у межах запропонованого аналітико-прогностичного контуру.

Література.

1. Данильян О., Дзьобань О. Інформаційна війна у медіапросторі сучасного суспільства. *Вісник НІУЮ імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія*. 2022. № 3(54). С. 11–29. URL: <https://fil.nlu.edu.ua/article/view/265589>.
2. Дзьоба М.Т. Інформаційна безпека в системі публічного управління: теоретико-правовий аспект. *Публічне управління та митне адміністрування*. 2022. № 3(34). С. 12–19.
3. Зубчик О.А., Дерун Т., Легкий С.В., Ткаченко І.В. Порівняльний аналіз публічного управління як інструменту формування та реалізації інвестиційної політики України в умовах пандемії та стану війни. *Актуальні питання у сучасній науці*. 2023. № 12(18). С. 227–246. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12\(18\)-227-245](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12(18)-227-245).
4. Калініченко Б. Інформаційне протистояння: ретроспективний аналіз світової історії. *Вісник Черкаського університету. Серія: Історичні науки*. 2025. № 1. С. 14–18. URL: <https://history-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/5353/5592>.
5. Лікарчук Н.В., Лікарчук Д.С. Інформаційно-психологічні війни: міжнародно-політичний аналіз. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2022. № 9. С. 157–171. URL: <https://international-relations.knukim.edu.ua/article/view/265457/262255>.
6. Ліпкан В.А. Стратегічні комунікації: словник-довідник. Київ: ФОРМ Кандиба Т. П., 2020. 460 с.
7. Почепцов Г. Когнітивні війни в соціальних медіа, масовій культурі та масових комунікаціях. Харків: Фоліо, 2019.
8. Про електронні комунікації: Закон України № 1089-IX від 16 грудня 2020 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20>.
9. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 28 грудня 2021 року «Про Стратегію інформаційної безпеки»: Указ Президента України № 685/2021 від 28 грудня 2021 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0080525-21>.
10. Ситник Г.П., Бондар В.Т., Орел М.Г. Системний підхід дослідження феномену інформації в державному управлінні. *Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування*. 2024. № 11. URL: <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2024-11-02-02/2024-11-02-02>.
11. Ситник Г.П., Клименко Н.Г., Гореліков І.О. Державна політика забезпечення інформаційної безпеки та кібербезпеки, як її складової: проблеми та шляхи їх вирішення. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2024. № 5. URL: <https://nauka.com.ua/index.php/dy/article/view/3678/3713>.
12. Таран Є. Інформаційна політика як складова стратегії національної безпеки України. *Наукові перспективи*. 2025. № 3(57). С. 546–554. URL: <https://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/21905/21874>.
13. Virilio P. *Speed and Politics: An Essay on Dromology*. Los Angeles: Semiotext(e), 2006. 176 p.
14. Вірільо П. Машина зору. Львів: Володимир Галатин, 2004. 156 с.
15. Heap B., Hansen P., Gill M. *Strategic Communications Hybrid Threats Toolkit. Applying the principles of NATO Strategic Communications to understand and counter grey zone threats*. Riga: NATO Strategic Communications Centre of Excellence, 2021. URL: <https://stratcomcoe.org/publications/strategic-communications-hybrid-threats-toolkit/213>.
16. Berziņa Čerenkova U.A., Pamment J., Sazonov V., Granelli F., Aday S., Andžāns M. *Hybrid Threats: A Strategic Communications Perspective*. Riga: NATO Strategic Communications Centre of Excellence, 2019. 124 p. URL: <https://stratcomcoe.org/publications/hybrid-threats-a-strategic-communications-perspective/79>.
17. Грицай Р.О. Інформаційні війни: пошук стратегій протидії. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2023. № 33. С. 18–23. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/33-2023/3.pdf>.
18. Грицай Р.О. Практики та інструменти протидії інформаційній війні: досвід зарубіжних країн. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2024. № 39. С. 14–19. URL: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2024/39-2024/4.pdf>.
19. Харари Ю.Н. 21 урок для 21 століття. Київ: BookChef, 2018. 416 с.

References.

1. Danyl'ian, O., Dz'oban', O. (2022). «Information warfare in the media space of modern society». *Visnyk NYU i imeni Yaroslava Mudroho. Seriya: Filosofiia, filosofiia prava, politolohiia, sotsiolohiia*. № 3(54). pp. 11–29. Available at: <https://fil.nlu.edu.ua/article/view/265589>.
2. Dziuba, M.T. (2022). «Information security in the public administration system: theoretical and legal aspect». *Publichne upravlinnia ta mytne administruvannia*. № 3(34). pp. 12–19.
3. Zubchuk, O.A., Derun, T., Lehkyj, S.V., Tkachenko, I.V. (2023). «Comparative analysis of public administration as a tool for forming and implementing Ukraine's investment policy in the conditions of a pandemic and a state of war». *Aktual'ni pytannia u suchasnij nauksi*. № 12(18). pp. 227–246. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12\(18\)-227-245](https://doi.org/10.52058/2786-6300-2023-12(18)-227-245).
4. Kalinichenko B. (2025). «Information confrontation: a retrospective analysis of world history». *Visnyk Cherkas'koho universytetu. Seriya: Istorychni nauky*. № 1. pp. 14–18. Available at: <https://history-ejournal.cdu.edu.ua/article/view/5353/5592>.
5. Likarchuk, N.V., Likarchuk, D.S. (2022). «Information and psychological wars: international political analysis». *Mizhnarodni vidnosyny: teoretyko-praktychni aspekty*. № 9. pp. 157–171. Available at: <https://international-relations.knukim.edu.ua/article/view/265457/262255>.
6. Lipkan, V.A. (2020). *Stratehichni komunikatsii*. [Strategic communications]. FOP Kandyba T.P. Kyiv, Ukraine.
7. Pochepctsov, H. (2019). *Kohnyivni vijny v sotsial'nykh media, masovij kul'turi ta masovykh komunikatsiiah*. [Cognitive wars in social media, mass culture and mass communications]. Folio. Kharkiv, Ukraine.
8. Pro elektronni komunikatsii: Zakon Ukrainy. (2020). [On electronic communications: Law of Ukraine]. № 1089-IX dated December 16, 2020. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1089-20>.
9. Pro rishennia Rady natsional'noi bezpeky i obrony Ukrainy vid 28 hrudnia 2021 roku «Pro Stratehiu informatsijnoi bezpeky»: Ukaz Prezydenta Ukrainy. (2021). [On the decision of the National Security and Defense Council of Ukraine dated December 28, 2021 "On the Information Security Strategy": Decree of the President of Ukraine]. № 685/2021 dated December 28, 2021. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/n0080525-21>.
10. Sytnyk, H.P., Bondar, V.T., Orel, M.H. (2024). «Systemic approach to the study of the phenomenon of information in public administration». *Problemy suchasnykh transformatsij. Seriya: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia*. № 11. Available at: <https://reicst.com.ua/pmtl/article/view/2024-11-02-02/2024-11-02-02>.
11. Sytnyk, H.P., Klymenko, N.H., Horiel'kov, I.O. (2024). «State policy of ensuring information security and cyber security as its component: problems and ways to solve them». *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok*. № 5. Available at: <https://nauka.com.ua/index.php/dy/article/view/3678/3713>.
12. Taran, Ye. (2025). «Information Policy as a Component of the National Security Strategy of Ukraine». *Naukovi perspektyvy*. № 3(57). pp. 546–554. Available at: <https://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/21905/21874>.
13. Virilio, P. (2006). *Speed and Politics: An Essay on Dromology*. Los Angeles: Semiotext(e).
14. Virilio, P. (2004). [Machine of Vision]. *Mashyna zoru*. Volodymyr Halatyn. L'viv, Ukraine.
15. Heap, B., Hansen, P., Gill, M. (2021). *Strategic Communications Hybrid Threats Toolkit. Applying the principles of NATO Strategic Communications to understand and counter grey zone threats*. NATO Strategic Communications Centre of Excellence. Riga, Latvia. Available at: <https://stratcomcoe.org/publications/strategic-communications-hybrid-threats-toolkit/213>.

16. Berziņa Čerenkova, U.A., Pamment, J., Sazonov, V., Granelli, F., Aday, S., Andžāns, M. (2019). *Hybrid Threats: A Strategic Communications Perspective*. NATO Strategic Communications Centre of Excellence. Riga, Latvia. Available at: <https://stratcomcoe.org/publications/hybrid-threats-a-strategic-communications-perspective/79>.
17. Hrytsaj, R.O. (2023). «Information wars: searching for counteraction strategies». *Publichne upravlinnia i administruvannia v Ukraini*. № 33. pp. 18–23. Available at: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2023/33-2023/3.pdf>.
18. Hrytsaj, R.O. (2024). «Practices and tools for countering information warfare: experience of foreign countries». *Publichne upravlinnia i administruvannia v Ukraini*. № 39. pp. 14–19. Available at: <https://pag-journal.iei.od.ua/archives/2024/39-2024/4.pdf>.
19. Kharari, Yu.N. (2018). *21 urok dlia 21 stolittia. [21 lessons for the 21st century]*. BookChef. Kyiv. Ukraine.

Abstract.

Zubchuk O., Hrytsai R. Functional convergence of public administration actors in the system of countering semantic threats.

The article presents a comprehensive analysis of the theoretical and methodological foundations of public administration under conditions of intensive semantic warfare, identifying systemic destructive factors that influence Ukraine's cognitive space. It offers a critical assessment of both the positive aspects and the functional gaps in institutional interactions among key public authorities (the NSDC, the Ministry of Digital Transformation, and the Ministry of Culture and Information Policy). The study also outlines the requirements and determinants shaping the speed and quality of managerial responses to hybrid threats. It is argued that the architectonics of public governance is affected not only by internal communication dynamics but also by expansive foreign propaganda strategies aimed at delegitimizing public authority. The article proposes the author's approach to improving state strategy through the principle of functional convergence. It is established that, in developing security mechanisms, public authorities must transition from fragmented reactions to normatively and procedurally defined managerial responses, thereby reducing strategic uncertainty. The essence of convergent interaction is conceptualized as the creation of a Unified Analytical and Forecasting Framework that ensures institutional coherence and enhances the state apparatus' adaptability to dynamic changes in the semantic environment. Achieving these objectives requires epistemic integration of analytical units, development of a national infrastructure for monitoring communication risks and strengthening the dromological resilience of state institutions by synchronizing their temporal rhythms with the pace of contemporary cognitive threats. The article examines the evolution of strategic communications as an instrument for safeguarding information sovereignty, emphasizing the need to foster societal resilience, refine the conceptual and categorical apparatus, and optimize coordination mechanisms between civil and security sectors of public administration.

Keywords: information sovereignty, functional convergence, semantic threats, cognitive space, architectonics of public administration, dromological resilience, analytical-forecasting framework, strategic communications.

Стаття надійшла до редакції 22.08.2025 р.

Бібліографічний опис статті:

Зубчик О.А., Грицай Р.О. Функціональна конвергентність суб'єктів публічного управління в системі протидії семантичним загрозам. *Актуальні проблеми інноваційної економіки та права*. 2025. № 4. С. 148-152.

Zubchuk O., Hrytsai R. Functional Convergence of Public Administration Actors in the System of Countering Semantic Threats. *Actual problems of innovative economy and law*. 2025. No. 4, pp. 148-152.

